

[Justitsministeren.]

Højesteret skulde deltage i enhver Sags Paadømmelse, men at 5 skulde være tilstrækkeligt. Denne Betingelse er opfyldt ved det Lovforslag, som nu foreligger her til første Behandling, idet Folketinget har vedtaget, at Højesteret skal kunne nøjes med 5 Dommere til at paadømme en Sag — i Almindelighed. For det andet ønskede det ærede Medlem, altsaa daværende Folketingsmand Rytter, at Højesterets Medlemmer skulde have noget højere Løn. Denne Betingelse er opfyldt ved den nye Lønningslov, og hvis det ærede Medlem kræver endnu større Lønforhøjelse for Højesteret, vilde det overraske mig. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil træde op paa denne Talerstol og sige: den Lønforhøjelse, Højesterets Medlemmer har faaet, er ikke tilstrækkelig, jeg kræver endnu mere Lønforhøjelse til Højesterets Medlemmer, inden jeg er tilfreds. Jeg gaar derfor med Bestemthed ud fra, at ogsaa denne anden Betingelse for, at daværende Folketingsmand Rytter kunde stemme for offentlig Votering, er opfyldt. Endelig var der i 1926 det Krav, at Højesteret ikke maatte staa enstemmigt imod offentlig Votering. Dette gør Højesteret ikke mere. Tre af Højesterets Medlemmer har allerede tidligere erklæret, at de ikke er absolut imod offentlig Votering, men at de blot ønsker, at Offentligheden indføres paa den Maade, at Votaene bliver offentliggjort i en juridisk Tidende, og at de er anonyme, idet de mener, at den enkelte Dømmer ikke med sin Person skal staa til Ansvar for sin Afstemning, men at det for Retsudviklingen er tilstrækkeligt, at Offentligheden, og navnlig den juridiske Offentlighed, bliver bekendt med, hvilke forskellige Meninger der har gjort sig gældende i Højesteret. Højesteret er altsaa ikke mere enstemmigt imod enhver Form for offentlig Votering, og naar det ærede Medlem nu har faaet alle de tre Betingelser opfyldt, som han formulerede den 22. Januar 1926 i det høje Folketing, haaber jeg, at det ærede Medlem til Trods for de forholdsvis uklare Udtalelser, som fremsatte forleden, vil gaa ind i en Forhandling om Indførelse af offentlig Votering i Højesteret.

Den noget uklare Begrundelse, det ærede Medlem havde til sidst, var den, at jeg skulde have fremsat nogle Udtalelser, eller at man har tillagt mig nogle Udtalelser, eller at man har opfattet, at jeg har fremsat nogle Udtalelser, som skulde være ærerørige for Højesteret. Ja, hvad jeg nu end maatte have sagt af ærerørigt for Højesteret, saa

synes jeg ikke, at dette kan paavirke det ærede 7de tingvalgte Medlems Afstemning, men jeg har nu ikke fremsat saadanne Udtalelser. Det ærede Medlem maa virkelig stemme efter, hvad han anser for at være til Folkets sande Gavn. Han er ifølge Grundloven bundet alene ved sin Overbevisning, og naar det er det ærede Medlems Overbevisning, at det er bedst at faa offentlig Votering, bør han uden Hensyn til, hvad jeg har sagt, og navnlig uden Hensyn til, hvad jeg ikke har sagt, stemme efter denne sin Overbevisning.

Det ærede Medlem har i sidste Møde som ved andre Lejligheder ligesom optraadt som Forsvarer for den krænkede Højesteret overfor mig, der har krænket Højesteret. Som en saadan Forsvarer har han sikkert beskikket sig selv, det ærede Medlem er ikke beskikket af nogen anden, og jeg haaber, at denne Forsvarsvirksomhed nu vil falde bort — der er ingen Grund til den, for jeg er ganske overbevist om, at der mellem Højesteret og mig som Justitsminister bestaar det allerbedste Forhold; der er ikke noget Krav fra Højesterets Side paa et Forsvar overfor mig. For øvrigt har de Ytringer, som man med Urette tillægger mig, aldrig været saa krænkende mod Højesteret som den Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte her, da han udtrykte den Opfattelse, at hvis Lovgivningsmagten paa lagde Højesteret at votere offentligt, uden at Højesteret selv vilde det, vilde man kunne risikere, at Højesteret under den forudgaaende Raadslagnings udglattede alle Meningsforskelligheder og derefter fremtraadte for Offentligheden med Enstemmighed, uagtet der altsaa var forskellige Meninger, eller ogsaa fremtraadte med saa udviskede offentlige Voteringer, at der ikke blev nogen Vejledning at finde i dem. Dette er en saa haard Beskyldning mod Højesteret, at jeg haaber, det ærede Medlem vil indse, at hans selvbestaltede Virksomhed som Forsvarer for en krænket Højesteret herefter maa være bortfaldet for stedse.

Det er uberettiget for en Rigsdagsmand i et saadant Spørgsmaal at skyde Højesteret foran sig som Dækning og lægge Ansvaret for den Holdning, Rigsdagsmanden indtager, over paa Højesteret. Vi Rigsdagsmænd maa virkelig selv danne os vor Mening og selv tage Ansvaret for vor Afstemning. Naar det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godske-sen) erklærer, at han er Modstander af offentlig Votering, og at han finder en Støtte for sin Opfattelse i Højesterets Stilling, er dette kun en naturlig Ting, men naar et æret Medlem af dette eller det andet Ting